

Odešel člověk – odborník a osobnost – který byl nesmírně inspirující. V očích, které vámi pronikly, měl jiskru, kterou byl schopen zapálit intelektuální úsilí. To je ojedinělá a výjimečná vlastnost, kterou má jen málokdo. Měl charisma (ve smyslu jak jej používal Max Weber, tedy jako vlastnost

daná „shůry“, jež se nedá naučit a která boří dosavadní tradici a buduje nový přístup), které v současné české sociologii (a nejen v ní) tolik chybí. I proto nám všem bude Ivo Možný chybět.

Dušan Lužný

and similar papers at core.ac.uk

Vzpomínka na skvělého sportovce a pedagoga PhDr. Miloše Lukáška, Ph.D.

Není mnoho vynikajících aktivních postav bohaté historie brněnského a česko-slovenského sportu, které se až do konce své pozemské pouti cele věnovaly sportovní aréně i na trenérské a pedagogické frontě. Patřil mezi ně bezesporu i PhDr. Miloš Lukášek, Ph.D. Toto konstatování formulované v minulém čase je dáno stejně překvapivou, jako nesmírně smutnou skutečností, že tento náš dlouholetý plavecký šampión a oblíbený kolega a učitel Fakulty

sportovních studií zemřel náhle a neočekávaně uprostřed svých studentů ve věku 58 let na vodním výcvikovém kurzu počátkem letošního září.

Od mládí byl „Lukin“, jinak ho snad nikdo ze širokého okruhu přátel neoslovil, neúnavný sportovní „fanatik“ a dřič. Od dětství se systematicky věnoval plavání, po skončení úspěšné sportovní reprezentační kariéry se osvědčil jeho přirozený sportovní talent i na půdě alpského lyžování, snow-

boardingu a zejména windsurfingu, který mistrovsky provozoval doslovně až do posledních chvil svého života.

Sportovní a profesní kariéra Miloše Lukáška je vskutku bohatá a obdivuhodná. Jako cílevědomý a zodpovědný reprezentant tehdejšího Československa a famózní motýlkář získal v domácích a zahraničních bazénech řadu medailových umístění a rekordních výkonů. Počínaje dorosteneckým rekordem na 100 m motýlek v roce 1975 až po čtrnáctinásobné zlepšení seniorských rekordů, zisk 228 medailí na domácích mistrovstvích, výborná umístění na evropských a světových šampionátech a 18. místo ve světových tabulkách na 200 metrů motýlek v roce 1978. Vrcholných výkonů dosahoval ještě v 28 letech, kdy k jeho soupeřům patřili spíše -náctiletí, jak bylo a zejména dnes je i pro tento sport na vrcholové úrovni typické.

Profesní kariéra Miloše Lukáška postupně krystalizovala směrem k trenérské-

mu a učitelskému poslání na dnešní Masarykově univerzitě v Brně. Po promoci následovalo v letech 1975–1982 povolání instruktora sportu v tehdejší Středisku vrcholového sportu v Praze, v letech 1982–1986 v obdobné pozici na Akademii sportu Dukla v Banské Bystrici a po krátkém působení jako trenér plavání na Sportovní škole Botanická v Brně byl 1. 10. 1986 přijat jako asistent na Pedagogickou fakultu MU. Zde působil téměř přesně 30 let a získal na nově založené Fakultě sportovních studií nejen doktorskou hodnost, ale zejména nadstandardní sympatie studentů a kolegů. Poslednímu rozloučení s kolegou „tělem i duchem sportovním“ bylo přítomno i několik stovek bývalých i současných studentů a sportovců, kteří i touto cestou vzdali poctu tomuto vskutku čínorodému a nezapomenutelnému sportovci a pedagogovi.

Aleš Sekot

Za profesorem Zdeňkem Masaříkem

Dne 19. října 2016 zemřel ve věku 88 let profesor Masarykovy univerzity PhDr. Zdeněk Masařík, DrSc.

Profesor Masařík se narodil 23. března 1928 v Nemoticích u Vyškova. Po absolvování základní školy navštěvoval gymnázium v Bučovicích, kde maturoval roku 1949. A od té doby byl po celý život spjat s Masarykovou univerzitou. Na její filozofické fakultě začal studovat němčinu a ruštinu (k tomu si zvolil ještě hudební výchovu na fakultě pedagogické), brzy se však pro něho osudným oborem stala germanistika. Velký význam v tom měl jeho delší studijní pobyt na univerzitě v Lipsku, kde jej ovlivnila řada mezinárodně uznávaných odborníků a kde získal důležité impulzy pro další odbornou práci. Jeho základním zájmem se stal his-

torický vývoj němčiny, především jazyk středověkých kancelářů (Kanzleisprache) na našem území, věnoval se však krom jiného i dialektologii a vývojovým tendencím současného jazyka. V Lipsku také roku 1953 zakončil studium státní závěrečnou zkouškou. V Brně pak dále pokračoval jako vědecký aspirant a roku 1959 obhájil na Karlově univerzitě dizertaci *Jazyk německých listin města Brna* k dosažení titulu CSc. Habilitoval se roku 1965 prací *Jazyk středověkých německých kancelářů jižní a střední Moravy*, která vyšla tiskem roku 1966. Dalším krokem pak byla obhajoba práce *Raně německý úřední jazyk (Geschäftssprache) na Moravě* roku 1984 na Humboldtově univerzitě v Berlíně, na jejímž základě mu byl u nás přiznán titul DrSc.